

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Et Par Ord i Anledning af den gamle Præsts Skrivelse til Fyens og Ribes kaarede Bispe (i Skilderiet No. 54 og 55)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1030. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1811_163-txt-shoot-idm293/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hånd sørene Bilsaar. Leifendommen bliver da igen som forhen Hovedsagen, Styrning og Regning og nær berører den almindelige Forbindelse, og kun de bedste Hoveder, som ere de, der skal have for at forvandle fra den kristelige Enfoldighed, betragtes i Reen ved en Udfærdning af pædagogisk Kundskab om det, som Naturen og Historien kan lære om Gud og hans Husholdning i Tiden og Rummet. At nogle af disse Kundskaber, saasom især om Kæbernes Handelser, saavde uuliat, bleve almindelige var vist nok godt, men Hovedsagen er, at disse Kundskaber traadte altsed i Kristendommens Tjeneste og medbragte paa en livlig, underholdende Maade. Inter kan være forebærligere, end at ville føre Almuen nogle Tien opad en Stige og lade den staa der, og inter daarliger, end at ville gøre den videnskabelig. Men altsaa med disse Kundskabsbillinger, som maa opvække enten en Lidhed, der ei kan tilfredsstilles, eller Ulfesked for al aandelig Rade! Bort med disse afslede Venæbe, som Man har bemaler med alkens Navne paa Her og Vand, Erader og Lande, Stierne og Planeter; bort med alt det Kram hvis Forglemmelse var det bedste der kunde times den Bondemand, i hvis Hukommelse det var indpropet! Her den naadige Gud ved Videnskaberne lød og til visse Endeligheder, lært og tydeligere, end vore Hæder, at sine Kærligheds vife og mægtige Fingre i Tingen og Alvernes Lob, saa lader os dog ikke række vore svage Vænder den haarde Trise, hvorpaa Aarhundreder tykkede Drev, uden at kunne forpøse den, men hilsere tillave dem en stænkende Ret af de Ulfes kvif Kraft og ufladelige Velsmag Alvernes Erfaring har lært. Leder os af sundt Gæstgæst, med hellig Klage danne et Dolk til Bondemænd, paa hvilket Bibelen kan finde sammelig og haderlig Plads, da Pontelighedsens Dæsel har forlaset den fra de Stores Marmorsørde og fra Wiemandens Hæder. Indtil dette kan se, var det nok bedst, ene at sørge for, at Stolerne sit Lærere, som kunde læse, skrive og regne nogenledes, og som fremforalt vare kristelige i Lærdom og Wandel; men da maatte der sørges for, at de i deres Ansigt Svord dog ogsaa kunde have Svord og æde *).

* Dette er i Sandhed en Sag af den Vigtighed, at sig ret indvirkende vilde give mig Kraft og Fuld

til at lægge Bispes Amtsbøger og alle, hvem Kirken betragte sig, ved Deniters Indførelse, ret nær paa Hjerte. At her indtil Dommens Afsag saaber en ny Indvirkning, er paa mange Steder at lade Samfundet og Alverne læse det rodfæstet, at de fekt ikke alene opførtes. Det er altsed ingen Tvivl om, at naar Alvernes viderne indsat med en Boverilling om et midlertidigt Tilvægs Ligning paa Sognene, hvor Dommene endnu lene, det jo vilde bilsedes. Saa er ogsaa Ret paa Bilsiter.

(Fortsettes.)

Inden- og udenlandske Esterretninger.

Indenlandske Esterretninger.

Søndagen den 11te August indviedes i Kæberiske Kirken paa Christianhavn af Eslands Biskop, S. H. Dr. Wihner de tre, af Hs. Majest. udvænte, Biskopper, Stifetsprovst Dr. Plum over Fyens, Provst Hjort over Ribe, og Stifetsprovst Sørensen over Christianlands Stift. Et nyt Ritual, forfattet af Biskop Wihner, fulgtes; iføden for den tilføren brugte latinke Sang, havde Hr. Theaterdirecteur og Ridder Thaarup foretaget Hømme i Modersmaalet; Musikken, sat af Hr. Organist Weste, udværet af Orgel og Syngegesemmer, ledværet af blæsende Instrumenter. Stifetsprovsten, Prof. Clausen, holdt fra Værdites stulen en Intimation; og, efterat de tre Ordinandi, smaltus af Stadens dertil indbudne Gæstlighed, havde indtaat dret Plads foran Alteret, begyndte Biskop Wihner Ordinationen med en Tale, ved hvis Ende han oplæste deres, af dem selv forfattede, Lærerebeskrivelser. Da fulgte den egentlige Ordination ved Haandspaaløggelse af de tilfædes værende Præster, og efter en stion Lovsang besteg Biskop Sørensen Prædikestolen, og talede over Dagens Evangelium. Til Slutning communicerede Ordinator og de tre nu ordinerede Biskopper tilsammen (hvorefter Hr. Pastor Giesner foretogede Messen), efter at de Dagen iforvejen havde indfundet sig til Skriftemaal hos Stifetsprovsten. — Hs. Høis, Prinds Christian og D. D. Dutsch, Prindserne Wilhelm af Hessen og af Hessen-Philipsthal, tilligemed Stadens fornemste Embedsmænd, som dertil vare indbudne, hilsede denne

